

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **D.R.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 22 października 2025 r.,

kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 17 stycznia 2025 r., sygn. akt V Ka 124/24

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku

z dnia 3 sierpnia 2023 r., sygn. akt II K 1028/23

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

[WB]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku, wyrokiem z 17 stycznia 2025 r., zmienił zaskarżony apelacją obrońcy wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z 3 sierpnia 2023 r. i ostatecznie D.R. został uznany za winnego

popęłnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzono mu karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności a na podstawie art. 70 ust. 4a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono świadczenie pieniężne.

W kasacji od wyroku Sądu Okręgowego obrońca podniósł rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 86 § 2 k.p.k. w zw. z art. 117 § 2 i § 3a k.p.k. polegające na przeprowadzeniu rozprawy apelacyjnej bez udziału skazanego i wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W odpowiedzi na kasację oskarżyciel publiczny wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 117 § 3a k.p.k. niestawiennictwo strony, która została należycie zawiadomiona o czynności procesowej, niezależnie od jego przyczyny, nie blokuje możliwości prowadzenia czynności procesowych, o ile została ona należycie poinformowana o ich terminie, a w samych czynnościach uczestniczył jej obrońca. Nie istnieje bowiem żaden przepis, który obligowałby oskarżonego do obecności na rozprawie apelacyjnej (art. 450 § 1 i 2 k.p.k.).

Sąd odwoławczy był uprawniony do przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność skazanego, na podstawie art. 117 § 3a k.p.k., zwłaszcza biorąc pod uwagę dotychczasową postawę skazanego, który nie stawiał się na żaden z 6 terminów rozprawy przed Sądem pierwszej instancji, pomimo prawidłowego zawiadomienia. Ta pasywność podsądnego na etapie postępowania przed Sądem *meriti*, dawała Sądowi odwoławczemu podstawy do przyjęcia możliwości przeprowadzenia rozprawy odwoławczej pomimo nieobecności D.R., z udziałem wszak jego obrońcy.

Procedowanie gdańskiego Sądu Okręgowego było dopuszczalne zgodnie z art. 117 § 3a k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. i w pełni uzasadnione zarówno ustawowo jak i na gruncie realiów procesowych sprawy, zwłaszcza w świetle postawy skazanego i gwarancji jego praw przez ustanowionego obrońcę.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

[WB]

[r.g.]